

УДК 94(477)(048)

Мицик Ю. А.

З ЛИСТІВ ЯРОСЛАВА ІСАЄВИЧА

Публікація листів видатного вітчизняного історика, академіка НАН України Я. Д. Ісаєвича до колег.

Ключові слова: Я. Д. Ісаєвич, кореспонденція.

Ця стаття – продовження публікації у 117-му томі «Наукових записок НаУКМА» за 2011 р. У першій частині статті я подав деякі спогади про академіка й умістив більшість його листів до мене. У цій, другій частині опубліковано ще один (найперший) лист Ярослава Дмитровича Ісаєвича до мене і п'ять листів, які я знайшов, готуючись передати більшу частину мого архіву до Інституту рукописів Національної бібліотеки України ім. В. І. Вернадського. Стосуються вони моєї кандидатської дисертації, сприяння публікації моїх наукових статей у львівському журналі «Жовтень» (тепер – «Дзвін») та реалізації книги «Украинские летописи XVII века» (Дніпропетровськ, 1978), виданої, як писали колись, «накладом автора». Крім того, йшлося

про передачу до львівської картинної галереї, яку вже тоді очолював Борис Григорович Возницький, невеликої колекції ікон, що її я зібрав на початку 70-х рр. ХХ ст. у рідному селі батька Зубані та його околицях (Глобинський район Полтавської області). Усіх згаданих у кореспонденції людей – визначних культурних діячів не тільки Галичини, а й загалом України – я трохи знав, а ці листи проливають світло на ще один аспект подвижницької діяльності групи львівських інтелігентів, насамперед самого Я. Д. Ісаєвича. У статті вміщено також листи Ярослава Дмитровича до запорізького історика, кандидата історичних наук Юрія Васильовича Назаренка. Окремі нерозбірливі слова позначено так: (...)*.

* * *

Листи Я. Д. Ісаєвича до Ю. А. Мицика*1974 р., 13 грудня, Львів (?)*

«Шановний Юрію Андрійовичу!

Повертаю Вам дисертацію і надсилаю відгук. Розглядайте цей текст як проект, і, якщо з тих чи інших мотивів слід внести зміни в той чи інший бік, без будь-яких вагань напишіть мені, і я зміню, як буде треба. Робота Ваша мені дуже сподобалася, і я читав її зі справжньою приємністю (а I–II розділи навіть із захопленням!). Щиро вітаю Вас із творчою удачею! Варто, щоб Ви і далі працювали в цьому напрямі.

Починаючи читати дисертацію, я розмахнувся і почав робити помітки прямо на сторінках синім олівцем. Будь ласка, вибачте, що Вам доведеться через мене трохи попрацювати гумкою. Але досить швидко я пригадав собі, що цього тексту поправляти не можна, і став робити помітки м'яким чорним олівцем біля лівого краю, так що при оправі вони всі зникнуть. Враховуйте мої помітки в основному лише в тому випадку, якщо з технічних міркувань доведеться піти на передрук.

З найкращими побажаннями Ваш Я. Ісаєвич».

1978 р., пізніше вересня, Львів

«Дорогий Юрію Андрійовичу!

Ігор Мицько просить передати, що Ви можете переслати на його ім'я на службову адресу (Львів 6, Радянська, 24) навіть усі 500 примірників Вашої книжечки. Очевидно, якусь кількість Ви собі залишите, але решту він обіцяє розпродати протягом короткого часу.

Ваша праця справляє дуже добре враження. Поздоровляю Вас з великим творчим успіхом!

Ваші ікони оцінені по 30–40 руб. Федорів виїхав до Харкова, отже, до “Жовтня” піду пізніше. З сердечними вітаннями Ваш Я. І.».

1979 (?) р., Львів (?)

«Дорогий Юрію Андрійовичу!

На жаль, під час перебування Миколи Павловича [Ковальського] у Львові не було з ним нагоди поговорити про всі теми, зокрема і про Ваші історіографічні збірки. Я дуже зацікавлений, щоб у ньому була опублікована стаття Марійки Хомишин¹ “Львівські міські літописи XVII–XVIII ст. як пам'ятки історіографії”. Я ще напишу про це Миколі Павловичу, а Ви зі свого боку

¹ Марія Хомишин – співробітниця музею дерев'яної архітектури у Львові, тоді – аспірантка Ярослава Дмитровича. Пізніше виїхала до США. Її статтю, про яку йдеться в листі, на жаль, не було надруковано в одному зі збірників історичного факультету Дніпропетровського університету з незалежних від мене причин.

підтримайте. Іваничук² і Федоріву³ книжку Вашу (...)*, Федорів обіцяє дати повідомлення у прес-службу. З щирими вітаннями Ваш Я. І.».

1981 р., Львів

«Дорогий Юрію Андрійовичу!

Дякую Вам за прорецензування нової книжечки⁴.

Оскільки на той момент, коли Ви її прислали, в “Жовтні” вже було дві рецензії, то Вашу я переслав до “Друга читача”. Додав також фоторепродукцію титульного аркуша. Якщо Вам попадатимуться (...)* (в бібліотеках, музеях, приватних збірках) книги, видані в Україні у XVIII ст. усіма мовами і шрифтами, будь ласка, пишіть мені про них. Оперативність інформації про кожен окремий примірник для мене важливіша зараз, ніж повнота її.

Я домовився з Б. Г. Возницьким про Ваші ікони, але тим часом я виїхав на відпочинок до Лебедівки – колишній Бурнас у Буджацькому степу, на березі моря між Дніпром і Дунаєм. Повернувся додому 12.VIII.

Уклін дружині, Миколі Павловичу! З щирим вітанням Ваш Я. І.».

1981 (?) р., Львів

«Дорогий Юрію Андрійовичу!

Мав я розмову з Р. Федорівим про Вашу публікацію⁵ (яку Ви вже повернули), але він дуже категорично настроєний, що за змістом такі документи не підходять до масового журналу, яким є “Жовтень”. Я не зміг його переконати. Мицько розказав мені, що Ви йому щось писали про передані в галерею ікони. Але він до цієї справи не мав відношення, цим займався сам Возницький і його заступниця О. Ріпка. Я їм нагадаю при найближчій зустрічі.

Чи вислали Ви свою книгу Мильнікову?

З щирими вітаннями Ваш Я. І.

Р. С. Дякую за поновлення запрошення⁶, але у цьому навч[альному] році приїхати не можу».

² Роман Іваничук – видатний український письменник, у той час – член редколегії журналу «Жовтень».

³ Роман Федорів – відомий український письменник, тоді – головний редактор журналу «Жовтень». Ідеться про мою статтю: Мицик Ю. Під городом Корсунем... (З історії пісні про Корсунську перемогу) / Ю. Мицик // Жовтень. – 1983. – № 7. – С. 100–102.

⁴ Ярослав Дмитрович має на увазі мою рецензію («Спадкомці першодрукаря»), яку було опубліковано в газеті «Друг читача» (від 18.10.1981 р.), на його книгу «Преемники первопечатника» (М., 1981).

⁵ Ідеться про мою статтю «Невідомі листи Богдана Хмельницького», яка не могла вийти з цензурних міркувань.

⁶ Тоді я був завідувачем кафедри загальної історії Запорізького педінституту і пропонував Ярославі Дмитровичу прочитати в Запоріжжі курс лекцій.

1983 (?) р., Львів (?)

«Дорогий Юрію Андрійовичу!

Я переговорив з Орестом Ярославовичем [Мацюком]. Його знайомий, який знає уг[орську] мову, покаже цей документ, а якщо цей не вчитає, то вишлемо фотокопію до Ужгорода.

Можливо, доцільно було б, щоб Ви вивісили обидві рекламки десь на дошці оголошень у тих місцях, де у Вас бувають книголюби.

Якщо треба, можу прислати ще! Сердечно вітаю. Ваш Я. І.»

1985 р., жовтень, Львів (?)

«Дорогий Юрію Андрійовичу!

Ваша стаття у “Вопросах истории”¹ чудова, шкодую, що не вдалося купити цього номера. “Архівів України” № 5 ще не бачив², Ви один працюєте за цілий відділ! Щастя Вам далі у цьому! Був у туристській поїздки на півночі НДР (Грайфсвальд, Штральзунд, Росток). Є українські латиномовні друки, іншого цікавого не знаходив! Надсилаю книжку, яка, може, Вам знадобиться.

Щиро Ваш Ярослав Іс[аєвич]».

1994 (?) р., Львів (?)

«Дорогий Юрію Андрійовичу!

Дякую за анотації. Буду вдячний, якщо ще якийсь передасте, насамперед на видання 1993 року, пізніше – на пізніші видання.

Оформляти як в бібліогр[афічних] описах (тобто не у співавторстві з NN, а в такій послідовності вказати авторів, як в даній публікації). Стаття в ЗНТШ – це не публікація, а дослідження. Зробив ксерокс тих сторінок, де згадуються листи І. Потія.

З щирим привітом Я. І.»

2008 р., квітень, Львів

«Дорогий Юрію Андрійовичу!

Щиро Вам вдячний за дуже потрібний мені і моїм колегам переклад Патерика. Хочу зауважити, що перелік його примірників, який подаєте за книжкою Світлани Кагамлик, взятий нею з каталога Запаско, Ісаєвич “Пам’ятки книжкового мистецтва”, т. 1. Чи маєте Ви цей каталог?

Дуже цікавий для мене автореферат Вашої доньки. Я і дружина хворіємо, але мусимо справлятися з численними обов’язками. Було б добре, якщо б вона підготувала проект відгуку, а я його

¹ Ідеться про статтю: Ковальський Н. П. Украинские летописи / Н. П. Ковальський, Ю. А. Мыцк // Вопросы истории. – 1985. – № 10. – С. 81–94.

² В «Архівах України» було опубліковано мою статтю: Мицик Ю. Документи Дніпропетровського історичного музею як джерело до вивчення історії Росії та України XVII–XVIII ст. / Ю. Мицик // Архіви України. – 1985. – № 5. – С. 58–61.

посилив би. На яке число він потрібний? Напевне, найкраще, якщо Ви надішлете його на нашу електронну пошту.

З щирим привітом і найкращими побажаннями Я. Ісаєвич».

Листи Я. Д. Ісаєвича до Ю. В. Назаренка

1975 р., 5 (?) червня, Львів

«Шановний Юрію Васильовичу!

Дякую Вам за пам’ять, бажаю і Вам усього найкращого, насамперед швидкого і успішного захисту. Зі свого боку буду радий, якщо зможу щось зробити для Вас.

Я розпочав колекціонувати старі поштові картки з видами міст і містечок України. Особливо цікавить мене дореволюційний і навіть довоєнний Житомир, а також Кременець, Кам’янець-Подільський. При нагоді поспитайте своїх студентів: може, якраз хтось матиме щось з цієї галузі. Це, розуміється, не так важливо, але пишу на всякий випадок.

З найкращими побажаннями Яр. Іс.»

1975 р., 23 (?) червня, Львів

«Шановний Юрію Васильовичу!

Дякую Вам за листа, який я отримав досить давно. Але жодної бандеролі з книжками не отримував. Може, вона загубилася з моєї вини: я написав свою адресу так невиразно, що Ви її неправильно прочитали. Мій телефон – 746018, Гр[игорія] Юлійовича – 742557. Надсилаю Вам своє фото: більшого якраз нема під рукою, а на цьому я, здається, досить подібний! Вашої фотографії я не отримав!

Днями виїжджаю на Всесоюзну славистичну нараду до Чернівців. Наступна буде за 2–3 роки в Донецьку. Бажаю Вам великих успіхів у науковій праці й у всьому іншому!

Ваш Я. Іс.»

1975 р., 26 (?) червня, Львів

«Шановний Юрію Васильовичу!

Нарешті таки вдалося розшукати на іншому поштовому відділенні Вашу бандероль. В її загубленні, звичайно, я сам винен: надто вже невиразно я пишу.

Дякую Вам за книги, за добрі слова. Повертаю Вам примірники своїх книжок, а також давній випуск наших наукових записок, де я, між іншим, пишу про 1648 рік у Дрогобичі. Ця стаття залишилася непоміченою дослідниками, які повторюють і в працях останніх років помилкові читання Томашівського (наприклад, “Лев Чучвара” замість “Лесь”, “Чорнохрестський” замість “Чеснохрестський” – тобто священник церкви Чесного хреста). Звичайно, це дрібниці, але все

ж шкода, що навіть ті, хто спеціально писав на цю тему, не помітили цих дрібних поправок.

Зі старих краєвидів мене цікавлять картки (фото і малюнки) довоєнного (до 1941 р.) вигляду міст України, а нових фотографій я не збираю, крім тих, які присвячені історичним подіям або пам'яткам доби феодалізму. Але вдячний Вам за фотографії Запоріжжя, які доповнюють уявити Ваше місто.

Прийміть щирі побажання великих успіхів і доброго здоров'я.

Ваш Ярослав Ісаєвич».

1975 р., 24 (?) грудня, Львів

«Шановний Юрію Васильовичу!

Щиро вітаю Вас з Новим роком, бажаю Вам щастя, здоров'я, великих успіхів у науковій діяльності й усьому іншому.

Один з моїх колег колекціонує картосхеми міст з позначеннями міського транспорту. Чи виходила для Вашого міста така схема? Чи не було у Вас в продажу “Букваря Ів. Федорова” (вид-во “Дніпро”) – я не дістав цієї книжечки.

Яр. Іс.».

1975 р., Львів

«Шановний Юрію Васильовичу!

Надсилаю Вам свій автореферат. Вибачте, що примірник з плямою на обкладинці – кращого не вдалося знайти.

В газеті “Друг читача” оголошено, що вийшов у світ збірник документів “Першодрукар Іван Федоров та його послідовники на Україні (1573–1648)”, однак до наших книгарень ця книжка ще не надходила. З щирим вітанням. Я. І.

Р. С. У журналі “Жовтень” № 6 за 1975 р. є стаття “Дорогами культурних взаємин” зі згадкою про висвітлення історії України 1648 і наст[упних] років в газ[еті] “The London Gazette”. Стаття цікава, хоч і не позбавлена категоричних суджень (напр.[иклад] про диплом[атичні] взаємини Англії з Україною за Кромвеля)».

1976 р., 13 (?) січня, Львів

«Вельмишановний Юрію Васильовичу!

Дякую Вам за листа, за надіслання мені плану. Крім таких речей, я, як писав Вам, збираю в основному те, що стосується доби феодалізму (до кінця XVIII ст.). Бажаю Вам великих успіхів в усьому! Ваш Я. І.».

1976 р., 15 (?) березня, Львів (?)

«Вельмишановний Юрію Васильовичу!

Щиро дякую Вам за вітання з нагоди мого дня народження. Не виключена можливість, що 1–2.IV я побуваю в Запоріжжі на республіканській (чи міжобласній, точно не знаю) нараді ар-

хівістів. Якщо питання про відрядження на цю нараду буде вирішене, напишу Вам додатково.

З повагою Ваш Я. Іс.».

1976 р., 29 (?) березня, Львів

«Шановний Юрію Васильовичу!

Я приїду поїздом в середу увечері, але вагона не знаю, бо квиток узяли для мене наші архівісти, а архів сьогодні вихідний. Однак зустрічати мене, напевне, нема потреби, бо Ви мене зможете знайти на засіданні архівної наради, про час і місце її Ви можете довідатися у облархіві (мабуть, вона в облархіві і відбуватиметься)».

1976 р., 24 (?) квітня, Львів

«Шановний Юрію Васильовичу!

Повернувшись додому, хочу ще раз щиро подякувати Вам і Вашій дружині¹ за гостинність. Дуже вдячний Вам за щире ставлення, – Ви поділили мені стільки уваги, що було просто незручно.

Лист від кафедри з проханням надіслати для службового користування бібліографію праць співробітників Інституту суспільних наук АН УРСР слід адресувати директорові інституту Володимирі Петровичу Чугайову (Львів, вул. Радянська, 24). Я постараюся прослідкувати, щоб книжка була вислана. Бібліографії з історії України постараюся вислати і напишу тоді Вам.

Тепер у нас проводиться обговорення макета колективної монографії Московського інституту слов'янознавства і балканістики про національний рух народів Австрійської імперії з 70-х рр. XVIII ст. до початку 70-х рр. XIX ст. Приїхали директор цього інституту, члени редколегії, а також 2 рецензенти з Києва, 2 з Ужгорода. Вийшла досить цікава наукова дискусія, хоч і чимало пустої формальної балаканини. Я якраз пишу це, сидячи на цьому засіданні.

Щирі вітання Вашій дружині! Вітаю Вас з наступним травневим святом, бажаю з цієї нагоди всього-всього найкращого!

Ваш Ярослав Іс.

Р. С. Чи не продається у Вас книжка Таранушенка “Монументальна архітектура Лівобережної України” (вид-во “Будівельник”)? У нас вона промайнула, і неможливо тепер дістати».

1976 р., 1 (?) травня, Львів (?)

«Дорогий Юрію Васильовичу!

Сердечно вітаю Вас зі святом Перемоги! Бажаю Вам щастя, здоров'я, творчої наснаги!

У попередньому листі я просив Вас пошукати книжку Таранушенка про дерев'яну архітектуру Лівобережної України. Я цю книжку купив, отже, анулюю своє прохання.

¹ Ярослав Дмитрович має на увазі Марію Йосипівну Назаренко.

2 томи бібліографії історії України вишлю Вам, очевидно, між 3–6.V на місяць, як ми домовилися. Уклін і найкращі побажання дружині!

З щирою повагою Ваш Я. І.»

1976 р., 13 (?) травня, Львів

«Вельмишановний Юрію Васильовичу!

Надсилаю Вам ті книжки, що обіцяв, терміном на 3–4 тижні. Спішу на поїзд, тому не пишу більше.

Вітання Вашій дружині! Ваш Ярослав Ісаєв[ич]».

1976 р., 20 (?) червня, Львів (?)

«Дорогий Юрію Васильовичу!

Повернувся я з Польщі, де знайшов багато цікавого зі своєї тематики в бібліотеках і архівах. Застав бандероль від Вас з двома брошурами. Щиро Вам за них дякую! Чи потрібні ще Вам бібліографії, які я вислав Вам перед від'їздом?

Висилаю Вам проспекти (...)*, який, може, Вас зацікавить. Він уже вийшов і найближчим часом буде розсилатися.

Уклін Вашій дружині. З найкращими побажаннями Ваш Ярослав Ісаєвич».

1976 р., 28 (?) червня, Львів

«Дорогий Юрію Васильовичу!

Прийміть щире співчуття в горі, яке Вас спіткало. Я знаю, що слова тут мало можуть зарадити: смерть Матері – це втрата непоправна... Хотілося б, щоб Ви знали, що у тяжкі для Вас хвилини ми розуміємо Ваше горе і глибоко Вам співчуваємо.

Ваш Ярослав Ісаєвич з родиною».

1976 р., 26 (?) грудня, Львів (?)

«Дорогий Юрію Васильовичу!

Від щирого серця вітаю Вас і Вашу родину з Новим роком, бажаю Вам здійснення всіх задумів, у першу чергу щодо дисертації. Хай щастить Вам у всьому.

Знайшов листочок зі старого календаря із згадкою про Хортицю і пригадав, як ми з Вами ходили по цьому славетному острові. Дуже приємні у мене залишилися згадки про цю поїздку.

Ваш Я. І.»

1977 р., 22 (?) квітня, Львів

«Шановний Юрію Васильовичу!

Прийміть сердечні першотравневі вітання, побажання щастя, здоров'я, наукових успіхів. Бажаю Вам плідно попрацювати в бібліотеках Мінська. Свого часу я находив і в бібліотеці ім. Леніна і в БАН деякі рідкісні видання...

Міцно жму руку. Я. І.»

1977 р., 8 (?) червня, Львів

«Вельмишановний Юрію Васильовичу!

Дякую Вам за пам'ять. Бажаю Вам якнайшвидше завершити Вашу працю. Я з наступного року за планом (інститутським) переключаюся на тематику, що стосується історії культури Київської Русі. Це не найгірший варіант, хоч і своєї старої тематики (з історії культури XVI–XVII ст.) не хотілося б залишати. З сердечними побажаннями Ваш Ярослав Ісаєвич».

1978 р., 3 (?) січня, Львів

«Шановний і дорогий Юрію Васильовичу!

Сердечно вітаю Вас і Вашу родину з Новим роком, бажаю щастя, здоров'я, здійснення планів і задумів.

Моя дисертація прийнята до захисту в МДУ. Обіцяють, що захист відбудеться десь весною. Не відкладайте і Ви своїх дисертаційних справ, працюйте не лише над текстом дисертації, але й над авторефератом!

Щиро Ваш Яр. Ісаєвич».

1978 р., 21 травня, Львів (?)

«Шановний Юрію Васильовичу!

12.V я успішно захистив дисертацію. З 19 присутніх членів ради 19 голосувало "за". За останніх три роки це другий односторонній захист на цій раді [МДУ], в той же час за ці роки було три провалених дисертації. Але жодна з дисертацій, що пройшли через цю раду, не була відхилена ВАКом. Будемо сподіватися, що не з мене вони почнуть порушувати цей звичай.

Один з виступаючих на захисті (Ярослав Мик[олайович] Щапов) сказав, що до цього часу були досліджені економічні і політичні передумови возз'єднання, а моя дисертація цінна тим, що розкриває історико-культурні передумови. З такої точки зору, можливо, мій автореферат може бути цікавим для Вас. На жаль, понад установлений тираж (100 прим.) я надрукував дуже мало – всього 25 примірників, і всі вони розійшлися. Але збереглося кілька коректурних відбитків. Думаю, що Ви не образитеся, якщо я один Вам надішлю: за змістом він не відрізняється від того тексту, що був опублікований.

Тепер мені залишається пасивне чекання...

З щирим вітанням. Ваш Яр. Ісаєвич».

1980 р., 7 липня, Львів (?)

«Дорогий Юрію Васильовичу!

Я сказав учора Г. В. Бухалові¹ (з Рівненського музею), щоб він надіслав Вам свій авторефе-

¹ Ідеться про Гурія Бухала – на жаль, уже покійного історика з Рівного, кандидата історичних наук, який досліджував історіографію Національно-визвольної війни українського народу 1648–1658 рр.

рат, бо його тема близька до Вашої. Можливо, Ви напишете йому відгук від якоїсь установи, – скажімо, від кафедри Вашого педінституту або від кафедри Миколи Павловича (якому я напишу окремого листа).

Надсилаю Вам реклами на дві книжки. Будь ласка, скажіть усім, кого така тема так зацікавить, щоб лишили попередні замовлення у книгарнях. А може, Ви маєте вплив на запорозьких книготорговців. Обидві книжки можуть бути цікавими і для вчителів-літераторів, і для студентів, які цікавляться історією. А коли Ваш захист? Не відтягайте його!

Вітання Вашим рідним! З найкращими побажаннями. Я. Ісаєвич.

P. S. Минулорічні замовлення на каталог не дійсні, їх слід поновляти».

1980 р., 11 (?) листопада, Львів (?)

«Шановний Юрію Васильовичу!

Щиро вдячний Вам за святкові вітання. Бажаю Вам щастя, здоров'я, великих досягнень у науці і всіх галузях Вашої діяльності!

Не пам'ятаю, чи повідомив я Вам адресу викладача Кам'янець-Подільського педінституту Валерія Степ[ановича] Степанкова (Кам'янець-Под[ільський], вул. К. Маркса, 14/18). У нього майже готова дисертація про класову боротьбу на селі періоду Визв[ольної] війни. Я його попросив, коли вийдуть публікації по дисертації, щоб він надіслав Вам. А Ви також, якщо маєте ще примірники збірників зі своїми статтями, могли б запропонувати йому книгообмін.

З щирими вітаннями. Ваш Яр. Ісає[вич]».

1981 р., 2 (?) січня, Стрий (?)

«Дорогий Юрію Васильовичу!

Щиро вітаю Вас і Вашу родину з Новим роком, бажаю щастя, здоров'я, наукових досягнень, великих успіхів у всьому, чим Ви займаєтесь.

З повагою Яр. Ісаєвич».

1981 р., 28 (?) березня, Львів

«Дорогий Юрію Васильовичу!

Наскільки мені відомо, вийшов з друку стаття: Л. В. Заборовский. Канун и начало рус[ско]-польс[кой] войны и позиция государств Юго-Вост[очной] Европы (50-е годы XVII в.) – в кн.: Карпато-Дунайские земли в сред[ние] века. – Кишинев, 1975. Збірник матеріалів Сухумської конференції ще не вийшов, натомість цього року має вийти монографія Заборовського (вид-во «Наука»). Уклін дружині! З щирим вітанням Ваш Яр. Іс.».

1985 р., 30 грудня

«Шановний Юрію Васильовичу!

Щиро бажаю Вам і родині в Новому році щастя, здоров'я, доброго настрою, успіхів у всьому! Ваш Яр. Ісаєвич».

1986 р., 3 (?) січня

«Шановний Юрію Васильовичу!

Щиро бажаю Вам і родині в Новому році щастя, здоров'я, доброго настрою, успіхів у всьому! Ваш Яр. Ісаєвич».

1987 р., 15 грудня, Кисловодськ

«Кисловодськ, 15.XII.[19]87.

Шановний Юрію Васильовичу!

Щиро вітаю Вас з Новим роком, бажаю щастя, здоров'я і всього-всього найкращого.

В 1988 р. має вийти з друку моя книга «Літературна спадщина Івана Федорова». Можливо, серед Ваших знайомих є хтось, хто захотів би її замовити (290 000, Львів, Центр, Університетська, 1, вид-во «Вища школа»). Зміст із (...) * від назви. З повагою Я. Ісаєвич».

1988 р., 10 лютого, Львів (?)

«Дорогий Юрію Васильовичу!

Я потрійно винен перед Вами. Відклавши написання відгуку на кілька днів (наприкінці грудня я був у відпустці, а потім був дуже перевантажений), я загубив Ваш автореферат. І я чомусь уявив, що захист буде 8.II, тому 6.II я дав телеграму з вокзалу – мені терміново треба було виїхати на 2 дні у Ленінград. Сьогодні повернувся, і дружина подала мені автореферат, знайдений під час прибирання за шафою: очевидно, його закинув туди онук. Негайно пишу відгук, надсилаю Вам третій примірник, а 1-й і 2-й, завірені печаткою, – на адресу ради (з датою 1.II).

Дуже хотілося б вірити, що Ви зможете його підкласти до справи перед її висилкою. Я дуже високої думки про Вашу роботу, яка заслуговувала б і кращого відгуку, але я дуже поспішав.

Страшенно картаю себе за неприпустиму забудькуватість і дуже прошу Вас: не дуже гнівайтесь на мене!

З найсердечнішими побажаннями щастя й успіхів і з почуттям вини перед Вами. Яр. Ісаєвич».

1988 р., 8 (?) березня, Львів (?)

«Дорогий Юрію Васильовичу!

Від щирого серця бажаю Вам якнайповнішого виздоровлення.

Не знаю навіть, як мені заглядати свою провину перед Вами, але впевнений, що і без мого відгуку Вас швидко затвердять».

У записках Вроцлавського університету (Acta Universitatis Wratislaviensis № 844 = Slavica Wratislaviensis 41) опублікована коротка рецензія Генрика Сушка на Вашу з Миколою Павловичем книжечку. Миколі Павловичу я надіслав копію.

Передайте, будь ласка, Марії Йосипівні мої вітання з жіночим днем.

Дякую за турботу про замовлення книжки. Щиро Ваш Я. Ісаєвич».

1992 р., грудень, Львів

«Шановний Юрію Володимировичу!
Прийміть щирі новорічні вітання!

Що нового у Вас? Я тепер збираю видання (всякого змісту), що друкуються в районах і областях – політичні, краєзнавчі, бібліографічні та інші. Буду вдячний за інформацію або й за самі книжки.

Щиро Ваш Я. Ісаєвич».

1993 р., 7 (?) червня, Львів

«Шановний Юрію Васильовичу!

Давно ми з Вами припинили листування: я не відповідав на Ваші картки під час мого тривалого (2 роки) перебування в США. Але тепер, коли я став академіком-секретарем, навіть службовий обов'язок спонукає мене мати контакти з усіма головними осередками гуманітарних наук. Цікаво було б знати і Ваші особисті новини.

Чи не могли б Ви надіслати мені (якщо Ви зацікавлені, то в обмін на видання з тематики, яку Ви вкажете) «Тези доповідей наукової конференції викладачів і студентів Запор[ізького]

ун[іверсите]ту» (вип. 1–2 і наступні), збірник «Соціально-культурні аспекти становлення державності України» (Запоріжжя, 1993, видавн[ицтво] індустр[іального] ін[ститу]ту і Укр[аїнської] академії наук національного прогресу). Цікавлять мене й інші малотиражні видання вузів, музеїв, культурно-освітніх товариств, політичних партій. Я готую оглядову статтю про стан книговидання з гуманітарних наук: занепад великих видавництв і спалах малотиражного книговидання. Буду вдячний за допомогу. Щодо тих книжок, які важко дістати, я хотів би мати хоча б бібліографічні описи.

З щирим привітом. Ваш Я. Ісаєвич.

P. S. Чи працює у Вас Вадим І. Стремідло? Чи маєте його адресу?»

1994 р., 6 лютого, Львів (?)

«Шановний Юрію Васильовичу!

Як Ви знаєте, я довго був за кордоном, тому наше листування обірвалось.

Тепер, як академік-секретар і як президент МАУ, я хотів би активізувати зв'язки з усіма областями. Зокрема, був би вдячний, якщо б Ви нам допомогли у зборі анотацій для нашого реферативно-бібліографічного бюлетеня.

Крім того, просимо надсилати нам місцеві (районні, обласні) видання – історичні, краєзнавчі, політичні, а також по одному-два примірники обласних і районних газет та журналів. В обмін пропонуємо наші та діаспорні видання.

Чекаю звістки від Вас. З повагою. Я. Ісаєвич».

Yu. Mytsyk

FROM THE LETTERS OF YAROSLAV ISAYEVYCH

The article is a publication of letters of a prominent Ukrainian historian Yaroslav Isayevych to his colleagues.

Keywords: Yaroslav Isayevych, correspondence.

Матеріал надійшов 01.03.2012